

Lieta Nr. C04375909
PAC-0070, 2013.gads

SPRIEDUMS

Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2013.gada 29.janvārī

Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu tiesu palāta šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētājs tiesnesis G.Aigars,
tiesnese-referente Z.Pētersone
un tiesnese S.Krūmiņa
ar sekretāriem D.Buškevicu, J.Skuju
izskatīja atklātā tiesas sēdē 2013.gada 15.janvārī
civillietu ASV uzņēmuma „Hewlett-Packard Development Company, L.P.” prasībā pret
sabiedrību ar ierobežotu atbildību „RF serviss” par preču zīmes nelikumīgas izmantošanas un
negodīgas konkurences pārtraukšanu sakarā ar sabiedrības ar ierobežotu atbildību „RF
serviss” apelācijas sūdzību par Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2010.gada
17.augusta spriedumu, un Civillietu tiesu palāta

k o n s t a t ē j a :

2009.gada 29.oktobrī Amerikas Savienoto Valstu (turpmāk – ASV) uzņēmums
„Hewlett-Packard Development Company, L.P.” cēla Rīgas apgabaltiesā prasību pret
sabiedrību ar ierobežotu atbildību (turpmāk – SIA) „RF serviss” par preču zīmes nelikumīgas
izmantošanas un negodīgas konkurences pārtraukšanu, to 2009.gada 26.novembrī un
2010.gada 03.augustā papildinot un prasības galīgajā redakcijā lūdzot:

1) konstatēt un atzīt, ka preču zīmes „LASERJET” (CTM Nr. 002137545)
izmantošana uz toneru kārtidžu „BIK LaserJet” Q2612A iepakojuma ir prasītāja izņēmuma

tiesību pārkāpums, toneru kārtidžu „BIK LaserJet” iepakojums ir prasītāja Latvijā realizētās produkcijas – toneru kārtidžu „HP LaserJet” iepakojuma grafiskā dizaina atdarinājums;

2) konstatēt un atzīt, ka ar atbildētājas rīcību, izplatot un realizējot mazumtirdzniecībā toneru kārtidžus „BIK LaserJet”, ir pārkāptas prasītāja izņēmuma tiesības uz tam piederošo preču zīmi „LASERJET”, kā arī atzīt šādu rīcību par negodīgu konkurenci;

3) uzlikt par pienākumu atbildētājai pārtraukt un aizliegt prettiesiski komercdarbībā izmantot preču zīmi „LASERJET” (CTM Nr. 002137545) bez prasītāja atļaujas;

4) uzlikt par pienākumu atbildētājai iznīcināt prasītāja pilnvarota pārstāvja klātbūtnē visu precī, uz kuras tiek nelikumīgi lietota preču zīme „LASERJET” (CTM Nr. 002137545);

5) piedzīt no atbildētājas SIA „RF serviss” par labu prasītājam „Hewlett-Packard Development Company, L.P.” zaudējumus (negodīgi gūto peļņu) 308,66 latu apmērā;

Prasības pieteikumā arī lūgts piedzīt no atbildētājas prasītāja labā tiesāšanās izdevumus, tostarp pārstāvja honorāru 748,49 latu apmērā.

Prasības pieteikumā norādīts, ka ASV uzņēmumam „Hewlett-Packard Development Company, L.P.” pieder Eiropas Savienībā reģistrēta un Latvijas Republikas teritorijā spēkā esoša preču zīme „LASERJET” (CTM Nr. 002137545, vārdiska zīme, pieteikuma datums – 19.03.2001, reģistrācijas datums – 25.02.2004), kura ir aizsargāta attiecībā uz 2.klases precēm „tonera kasetnes”, 9.klases precēm „lāzerprinteri, strūklprinteri, datorprinteri, faksimilprinteri, skeneri, šabloni un multifunkcionālās ierīces, kas sastāv no kopētājiem, printeriem, faksimilaparātiem, skeneriem un to daļām” un 16.klases precēm „izstrādājumi no papīra, iespiedprodukcija, papīra diapozitīvi, plastmasas diapozitīvi”. Saskaņā ar likuma „Par preču zīmēm un ģeogrāfiskas izcelsmes norādēm” Pārejas noteikumu 6.punktu un 39.²pantu, Kopienas preču zīmes „LASERJET” (CTM Nr. 002137545) prioritāte Latvijā ir noteikta no 2004.gada 01.maija. Prasītājs ilgstoši Latvijā lieto preču zīmi „LASERJET” attiecībā uz printeriem paredzētām toneru kasetnēm (kārtidžiem) un printeriem, to piederumiem, papīru.

Prasītājs 2009.gada 14.augustā, veicot kontrolpirkumu uzņēmuma SIA „RF serviss” veikalā Lienes ielā 18-39/42, Rīgā, konstatēja, ka atbildētāja piedāvā tirdzniecībā (realizē gan mazumtirdzniecībā, gan vairumtirdzniecībā) Latvijā toneru kasetnes (kārtidžus), uz kuriem nelikumīgi, bez preču zīmes likumīgā īpašnieka atļaujas ir izmantota preču zīme „LASERJET”. Minētās preces pārdošanas un pirkšanas faktu apliecina kvīts Nr. 037015 un preces (printera kārtidža) „BIK LaserJet Q2612A” iepakojuma fotogrāfijas.

Salīdzinot iegādātā printera kārtidža „BIK LaserJet Q2612A” iepakojumu ar prasītāja Latvijā tirdzniecībā esošajiem printera kārtidža iepakojumiem, secināms, ka printera kārtidža „BIK Laserjet Q2612A” iepakojums gan pēc sava kopiespaida, gan arī pēc

vairākiem būtiskiem elementiem ir veidots ar nolūku (apzināti) tā, lai tas līdzinātos un atveidotu prasītāja Latvijā tirdzniecībā esošo printeru kasetņu (kārtridžu) iepakojumus un lai šī iepakojuma radītais kopiespāids patērētāju apziņā saistītos ar prasītāja Latvijā piedāvāto „HP LaserJet” kasetņu (kārtridžu) iepakojumiem. Šo faktu raksturo šādas pazīmes: apzīmējums „LaserJet” ir identiski atveidots uz iepakojumiem, zilā krāsa dominē iepakojumu dizainā, grafiskie attēli (fotogrāfijas) ir identiski izvietoti sānu malās un pēc savas būtības ir ļoti līdzīgi (sfērisku priekšmetu atveidojums).

Atsaucoties uz likuma „Par preču zīmēm un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm” 4. panta sesto un astoto daļu, 27.panta pirmo daļu, 28.panta pirmo un sesto daļu, 28.¹pantu, 39.³panta otro daļu, Konkurences likuma 18. un 18.¹ pantu, prasītājs uzskatīja, ka šāda atbildētājas rīcība (ievedot un realizējot „BIK LaserJet” toneru kasetnes, uz kurām ir nelikumīgi izmantota preču zīme „LaserJet” un kuru iepakojums atveido „HP LaserJet” toneru kasetnes) liecina par negodprātīgu nolūku, „LASERJET” preču zīmes īpašnieka likumīgo tiesību, kā arī godprātīgas komercdarbības un godīgas konkurences principu ignorēšanu.

Prasītājs uzskatīja, ka atbildētāja nevarēja nezināt, ka Latvijā tiek realizētas „HP LaserJet” toneru kasetnes, uz kurām ir norādīta „LaserJet” preču zīme, un ka „HP LaserJet” toneru kasetņu iepakojumi ir izteikti līdzīgi „BIK LaserJet” kasetņu iepakojumiem, jo atbildētāja darbojas nozarē, kurā tiek lietotas „HP LaserJet” toneru kasetnes, proti, visa veida printeru, kopētāju remonts un serviss, kopētāju apkalpošana un profilakse, printeru serviss, alternatīvo kārtridžu, kasetņu un toneru RF, Unity, BIK piedāvāšana.

Ar šādu tonera kasetņu ieviešanu un realizāciju Latvijā atbildētāja ir kaitējusi prasītājam, aizskarot tā likumīgās tiesības uz viņam piederošo intelektuālo īpašumu, kas prasītājam dod tiesības prasīt apmierinājumu no atbildētājas par šo aizskārumu. „BIK LaserJet” toneru kasetnes atbildētāja ir ievedusi un realizējusi tirdzniecībā, tādējādi gūstot peļņu, t.i., iedzīvojis uz prasītājam piederošās preču zīmes „LaserJet” atpazīstamības, iepakojuma ārējā izskata lietojuma rēķina. Tāpēc prasītājam ir tiesības prasīt, lai atbildētāja atdod prasītājam to, par cik atbildētāja iedzīvojusies, t.i., visus no „BIK LaserJet” realizācijas gūtos ienākumus, peļņu.

Prasības papildinājumos attiecībā uz mantiskās kaitējuma atlīdzības aprēķinu norādīts, ka, atbilstoši atbildētājas iesniegtajiem rēķiniem, atbildētāja nopirka no SIA „LV-Invent” tālākai komerciālai realizācijai „BIK LaserJet Q2612A” kasetnes par 11,47 latiem, tas ir, 46 kasetnes par kopējo summu 550,56 latiem. Atbildētāja tās tālāk realizēja mazumtirdzniecībā par 22 latiem, ko apliecina kontrolpirkuma kvīts Nr. 037015 kopija. Attiecīgi realizācijas cena bija 18,18 latu bez pievienotās vērtības nodokļa. Tātad finansiālais labums, ko atbildētāja ir

guvusi no šo 46 kasetņu realizācijas, ir 6,71 lati par vienu kasetni jeb 208,66 lati par 46 kasetnēm.

Prasītāja ieskatā minētā summa ir iegūta, veicot komerciālas darbības ar viltotām precēm, proti, uz kurām nelikumīgi izmantota prasītāja preču zīme. Tādā veidā nodarīts kaitējums un zaudējumi 308,66 latu apmērā gan prasītāja izņēmuma tiesībām, gan preču zīmei „Laserjet”.

Prasītājs arī norādīja, ka prasītāja analogo preču tirgus cena ir 51,57 lati, kas ir vairāk nekā divas reizes augstāka par atbildētājas realizētajām viltotajām precēm. Šis fakts norāda, ka cenas starpība arī veicināja patērētāju ekonomisko izvēli starp dotajām precēm, kas novedis pie prasītājam nodarītiem zaudējumiem (negūtiem ienākumiem).

Prasība celta, pamatojoties uz likuma „Par preču zīmēm un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm” 4.panta sestās daļas pirmo punktu, astoto daļu, 27.pantu, 28.panta pirmo, otro un sesto daļu, 28.¹pantu, 39.³panta otro daļu, Konkurences likuma 18.panta pirmo un otro daļu, trešās daļas 2.punktu, 18.¹pantu, Civillikuma 1635., 1779. un 2391.pantu, Civilprocesa likuma 250.¹⁷pantu.

Ar Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas tiesneses 2009.gada 10.decembra lēmumu apmierināts ASV uzņēmuma „Hewlett-Packard Development Company, L.P.” pieteikums par pagaidu aizsardzības līdzekļa noteikšanu: apķīlātas visas SIA „RF serviss” telpās (veikalā Lienes ielā 18-39/42, Rīgā) esošās preces (toneru kārtidži) „BIK LaserJet” un SIA „RF serviss” uzlikts par pienākumu pārtraukt un aizliegt komercdarbībā izmantot preču zīmi „LASERJET” bez prasītāja atļaujas.

2010.gada 15.janvārī atbildētāja SIA „RF serviss” iesniedza tiesā rakstveida paskaidrojumus, kuros lūdza izbeigt iesākto tiesas procesu, ņemot vērā, ka SIA „RF serviss” nav nekāda sakara ar kasetņu „BiK LaserJet” ražošanu un to importēšanu Latvijas teritorijā, vairumtirdzniecību un mazumtirdzniecību, kā arī lūdza pārlikt visu atbildību un prasītāja apsūdzību uz reālo vaininieku – kompāniju SIA „LV-invent” un tās īpašnieku /personu G/ – kasetņu „BiK” ar uzrakstu „LaserJet” ražotāju.

Paskaidrojumos norādīts, ka SIA „RF serviss” nav nekāda sakara ar kasetņu „BiK” ražošanu un importēšanu. Baltkrievijas kompāniju „БИБ-техно” un ЧУП „белинвент и К” ražoto kasetņu „BiK” tiešā importētāja un oficiālā izplatītāja Latvijā ir patstāvīga kompānija SIA „LV-invent”, kura bija atbildētājas darījumu partnere līdz 2009.gada 28.augustam.

Atbildētāja paskaidroja, ka bija atsaukusies /personas G/ vēlmei organizēt savu kompāniju Latvijas teritorijā, lai varētu no Baltkrievijas ievest un tālāk pārdot savu produkciju

– kasetnes „BiK”. Tā kā atbildētājas kompānijas telpas Lienes ielā 18-39/42, Rīgā ir tās īpašnieka /personas H/ īpašums, viņš atļāva pierēģistrēt /personas G/ kompāniju šajā adresē. Pēc kompānijas SIA „LV-invent” reģistrēšanas minētajā adresē /persona G/ oficiāli ievēda Latvijā un novietoja izirētājās telpās kasetnes, kuras pats arī realizēja. Pēc pusgada ilgušās komercdarbības saņēmis atteikumu samazināt īres maksu, /persona G/ pārcēlās uz citu vietu.

Atbildētājs norādīja, ka /persona H/ iegādājās kasetnes „BiK”, ko viņa kompānija SIA „RF serviss” nodrošina servisu izejmateriālu (lāzera finieru kasetnes, to uzpilde, atjaunošana un drukāšanas, kopēšanas tehnikas remonts) piegādes sfērā, kā arī pārdod gatavas atjaunotas kasetnes lāzera printeriem. Kompānijas SIA „LV-invent” piedāvātās „BiK” kasetņu cenas bija zemākas nekā SIA „RF serviss” atjaunoto lasetņu pašizmaksa, tādēļ SIA „RF serviss” bija izdevīgi tās vienkārši iepakot SIA „RF serviss” kastēs un pārdot kā atjaunotas. Lielākā daļa „BiK” kasetņu, kuras SIA „RF serviss” iegādājās no kompānijas SIA „LV-invent”, tieši tādā veidā arī tika pārdotas (pārpakotas SIA „RF serviss” zaļajās kastēs), jo SIA „RF serviss” nevēlējās radīt saviem klientiem, ka izmanto cita ražotāja produkciju. Šāda operācija pasaules tirgū saucas „rebrandings”, kas nav nevienas personas tiesību pārkāpums tāpēc, ka SIA „RF serviss” izmanto savu iepakojumu, bet pati prece nav marķēta.

Atbildētāja paskaidroja, ka zem preču zīmes „BiK” no kompānijas SIA „LV-invent” piedāvātās kvalitatīvās kasetnes bija savietojamas ne tikai ar „Hewlett Packard” printeriem, bet arī ar „Samsung” un „Canon” printeriem. Šo ražotāju oriģinālais kasetņu iepakojums pat attālināti neatgādina kasetņu „BiK” iepakojumu. Tāpēc atbildētāja SIA „RF serviss” noliedza prasītāja apgalvojumu par ļaunprātīgu tās patentētās produkcijas imitāciju.

Kopš 2009.gada 28.augusta atbildētāja vairs neiepērk no kompānijas SIA „LV-invent” kasetnes „BiK” to sliktās kvalitātes dēļ.

Atbildētāja apgalvoja, ka 2009.gada 14.augusta kontrolpirkuma laikā pircējs speciāli pieprasīja kasetni Q2612A, iepakotu kastē ar uzrakstu „BiK” LaserJet, tādējādi provocējot šādi iepakotas kasetnes pārdošanas faktu. Tomēr pircējam tika pārdota kasetne SIA „RF serviss” zaļajā kastē bez jebkādas autortiesību pārkāpšanas, jo SIA „RF serviss” nebija pircēja prasītā iepakojuma veida. SIA „RF serviss” ir Latvijas kompānija, kuras darbība virzīta uz legalitāti.

Ar Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2010.gada 26.aprīļa spriedumu prasība apmierināta. Tiesa aizliedza SIA „RF serviss” komercdarbībā izmantot preču zīmi „LASERJET” (CTM Nr.002137545) bez Amerikas Savienoto Valstu uzņēmuma „Hewlett-Packard Development Company, L.P.” atļaujas un uzlika SIA „RF serviss” par pienākumu

iznīcināt visu preci ar preču zīmi „LASERJET” (CTM Nr.002137545) viena mēneša laikā no sprieduma stāšanās likumīgā spēkā. Tiesa noteica, ka, ja SIA „RF Serviss” noteiktajā termiņā spriedumu neizpilda, tad prasītājs ir tiesīgs izpildīt minēto preču iznīcināšanu uz SIA „RF serviss” rēķina.

Tiesa arī piedzina no SIA „RF serviss” par labu Amerikas Savienoto Valstu uzņēmumam „Hewlett-Packard Development Company, L.P.” zaudējumus 308,66 latus, valsts nodevu 200 latus, ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 3,30 latus un tiesāšanās izdevumus 748,49 latus, kopā – 1260,45 latus, bet no SIA „RF serviss” par labu valstij piedzina ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,22 latus.

Spriedumā tiesa konstatēja, ka pusēm nav strīda par to, ka prasītājam pieder Kopienas preču zīme „Laserjet” (Nr. 002137545), kura pieteikta reģistrācijai 2001.gada 19.martā un reģistrēta 2004.gada 25.februārī uz precēm 2.klasē – toneru kasetnes, kā arī uz precēm 9. un 16.klasē.

Tiesa atzina par pierādītu ar kvīti Nr. 037015, ka prasītājs iegādājies no SIA „RF Serviss” kārtidžu „Q2612A” par 22 latiem (l.l. 25). Lai arī tiesas sēdē atbildētājas pārstāvis norādīja, ka prasītājs nav pierādījis preces iegādes faktu tieši tādā iepakojumā, kāds attēlots fotogrāfijās un uzrādīts tiesas sēdē, tomēr tiesa šādus atbildētājas iebildumus novērtēja kritiski, jo atbildētāja pati savos paskaidrojumos uz iesniegto prasības pieteikumu šo faktu pēc būtības nenoliedza. Turklāt no iesniegtajiem rēķiniem redzams, ka atbildētāja no SIA „LV-invent” iepirkusi kārtidžus „BIK Q2612A”.

Tiesa atsaucās uz likuma „Par preču zīmēm un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm” 4.panta sestās daļas 1.punktu, kas nosaka, ka personai, uz kuras vārda preču zīme reģistrēta, ir izņēmuma tiesības aizliegt citām personām komercdarbībā izmantot jebkuru preču zīmei identisku apzīmējumu saistībā ar precēm vai pakalpojumiem, kas ir identiski precēm vai pakalpojumiem, kuriem reģistrēta preču zīme.

Salīdzinot iegādātā printera kārtidža „BIK Laserjet Q2612A” iepakojumu ar prasītāja Latvijā tirdzniecībā esošā printera kārtidža iepakojumu, tiesa secināja, ka printera kārtidža „BIK Laserjet Q2612A” iepakojums pēc sava kopiespauda, gan pēc atsevišķiem būtiskiem elementiem ir līdzīgs prasītāja iepakojumam. Proti, apzīmējums „Laserjet” identiski atveidots uz iepakojumiem, kur zilā krāsa dominē abu iepakojuma dizainā, grafiskie attēli identiski izvietoti sānu malās un pēc savas būtības ir ļoti līdzīgi.

Tādēļ tiesa atzina, ka atbildētāja printera kārtidža „BIK Laserjet Q2612A” iepakojums ir maldinoši līdzīgs prasītāja Latvijā tirdzniecībā esoša printera kārtidža „Laserjet” iepakojumam un var maldināt patērētāju par preces izcelsmi.

Likuma „Par preču zīmēm un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm” 27. panta pirmā daļa nosaka, ka par preču zīmes nelikumīgu izmantošanu uzskatāma preču zīmes īpašnieka izņēmuma tiesību pārkāpšana, tas ir, šā likuma 4. panta sestās daļas 1. vai 2.punktā vai 4.panta septītajā daļā minēto apzīmējumu izmantošana komercdarbībā bez preču zīmes īpašnieka atļaujas, arī šādu apzīmējumu izmantošana 4.panta astotajā daļā minētajos veidos.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzina, ka atbildētāja, piedāvājot printera kārtidžus „BIK Laserjet Q2612A” pārdošanai, pārkāpa prasītāja izņēmuma tiesības uz preču zīmi „Laserjet” (CTM Nr. 002137545).

Apgabaltiesa spriedumā atsaucās uz likuma „Par preču zīmēm un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm” 28.panta pirmo daļu, kas nosaka, ja personas vainas dēļ notikusi preču zīmes nelikumīga izmantošana, šā likuma 28.panta otrajā daļā minētie tiesību subjekti ir tiesīgi prasīt radītā zaudējuma un morālā kaitējuma atlīdzību, un minētā panta otro daļu, saskaņā ar kuru zaudējumu atlīdzības un morālā kaitējuma apmērs nosakāms saskaņā ar Civillikumu. Nosakot zaudējumu apmēru, var ņemt vērā arī tās personas negodīgi gūto peļņu, kura prettiesiski izmantojusi preču zīmi.

Tiesa atzina par pamatotu prasītāja prasījumu piedzīt 308,66 latus kā starpību, ko atbildētājs ieguvis, iepērkot 46 kasetes (saskaņā ar atbildētāja grāmatvedības datiem) par summu 550,56 latu – 11,47 latu par katru un realizējot tās par 22 latiem. Tiesas ieskatā minētā summa piedzenama, jo, atbilstoši likuma „Par preču zīmēm un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm” 28.panta otrajai daļai, prasītājs ir tiesīgs lūgt piedzīt tās personas negodīgi gūto peļņu, kura prettiesiski izmantojusi preču zīmi.

Tiesa arī piekrita prasītāja argumentam, ka atbildētāja, izplatot „BIK Laserjet” toneru kasetes, kuru iepakojums ir maldinoši līdzīgs prasītāja „Laserjet” toneru kasešu iepakojumam, un uz šiem iepakojumiem nelikumīgi lietojot preču zīmi „Laserjet”, ir pārkāpis Konkurences likuma 18.panta noteikumus.

Tiesa arī norādīja, ka Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvas 2004/48 par intelektuālā īpašuma tiesību piemērošanu 14.pants nosaka, ka dalībvalstis paredz, ka pieņemamus un samērīgus tiesu izdevumus un citas izmaksas, kas radušās lietā uzvarējušajai pusei, parasti sedz zaudējusī puse, ja vien tas nav pretrunā ar taisnīguma principiem. Atbilstoši minētajam un saskaņā ar Civilprocesa likuma 44.panta noteikumiem, tiesa atzina par samērīgu pārstāvja honorāru 748,49 latu apmērā.

Par šo spriedumu 2010.gada 6.septembrī atbildētāja SIA „RF serviss” iesniedza apelācijas sūdzību, pārsūdzot spriedumu pilnā apjomā, un lūdzot atcelt Rīgas apgabaltiesas

Civillietu tiesas kolēģijas 2010.gada 17.augusta spriedumu, izskatīt lietu pēc būtības, izbeigt iesākto tiesas procesu (ņemot vērā, ka SIA „RF serviss” nav nekāda sakara ar kasetņu „BiK” LaserJet ražošanu, importēšanu, vairumtirdzniecību un mazumtirdzniecību), kā arī izvērtēt SIA „LV-invent” un tās īpašnieka /personas G/ (kasetņu „BiK” ar uzrakstu LaserJet ražotāja) atbildību.

Apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskatīja, ka tiesas kritiskais vērtējums atbildētājas iebildumiem par preces iegādes faktu tieši tādā iepakojumā, kāds attēlots fotogrāfijās, ir pretrunā ar likuma „Par tiesu varu” 4.pantā nostiprinātajam vienlīdzības principam un 17.panta pirmajā daļā noteiktajam tiesas pienākumam noskaidrot objektīvo patiesību. Apelācijas sūdzības iesniedzējam nav skaidrs, kāpēc tiesa prasītāja apgalvojumus uztver kā viennozīmīgu patiesību, bet atbildētājas iebildumus vērtē kritiski, kā arī kāpēc tiesa izdara secinājumus, balstoties tikai uz prasītāja iesniegtajiem pierādījumiem, un nav vērtējusi atbildētājas lietas materiālos esošās fotogrāfijas un iepakojuma oriģināla uzrādīšanu.

Tiesa nav vērtējusi atbildētāja sniegto informāciju un pierādījumus par SIA „LV-invent” un Baltkrievijas pilsoni /personu G/. Apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskatīja, ka ir jāvērtē SIA „LV-invent” rīcība, jo visas „BiK” kasetnes atbildētāja iegādājās no minētās kompānijas, un tieši tādā veidā tās tika pārpakotas un pārdotas SIA „RF serviss” zaļajās kastēs.

Atbildētājs apelācijas sūdzībā atkārtoja rakstveida paskaidrojumos jau agrāk norādīto, ka nevēlējās rādīt saviem klientiem, ka izmanto cita ražotāja produkciju, un ka šāda operācija pasaules tirgū saucas „rebrandings”, kas nav nevienas personas tiesību pārkāpums, jo SIA „RF serviss” izmanto savu iepakojumu, bet pati prece nav marķēta.

Atbildētāja uzsvēra, ka prasītājam kontrolpirkuma laikā tika pārdota kasetne SIA „RF serviss” zaļajā kastē bez jebkādu tiesību pārkāpšanas, jo SIA „RF serviss” nebija pircēja prasītā iepakojuma veida.

Tāpat apelatore atkārtoti norādīja, ka zem preču zīmes „BiK” no kompānijas SIA „LV-invent” tika piedāvātas alternatīvās kasetnes, savietojamas ne tikai ar „Hewlett Packard” printeriem, bet arī ar „Samsung” un „Canon” printeriem. Prasītāja apgalvojums par ļaunprātīgu tā patentētās produkcijas imitāciju nav pamatots. Kopš 2009.gada 28.augusta sadarbība ar SIA „LV-invent” ir pārtraukta.

Iepriekš norādīto iemeslu dēļ atbildētāja uzskatīja, ka tiesa spriedumu ir balstījusi uz vienas puses pierādījumiem, neņemot vērā otras puses pierādījumus, kā arī prasītāja apgalvojumiem piešķīrusi lielāku ticamības pakāpi nekā atbildētājas apgalvojumiem, tos vērtējot kritiski.

2011.gada 18.februārī Augstākās tiesas Civillietu tiesu palātā saņemti prasītāja „Hewlett-Packard Development Company, L.P.” rakstveida paskaidrojumi uz atbildētājas apelācijas sūdzību, kuros prasītājs apelācijas sūdzību un tajā norādītos argumentus neatzina un uzskatīja, ka Rīgas apgabaltiesas Civillietas tiesas kolēģijas spriedums lietā ir pamatots un balstīts uz rūpīgu lietas faktisko apstākļu izvērtējumu. Līdz ar to prasītājs lūdza Rīgas apgabaltiesas spriedumu lietā atstāt negrozītu, bet apelācijas sūdzību kā nepamatotu noraidīt.

Atsaucoties uz Civilprocesa likuma 92., 97. un 193.pantu, prasītājs norādīja, ka pirmās instances tiesas sēdē tika konstatēts, ka saskaņā ar SIA „RF Serviss” 2009.gada 14.augustā izrakstīto kvīti Nr. 037015 pārdevēja SIA „RF Serviss” pārdeva pircējam SIA „PPD Marketings Pakalpojumi” precī – kārtidžu BIK Q2612A, vienu preces vienību par 22 latiem. Lietas izskatīšanas gaitā gan tiesai, gan apelācijas sūdzības iesniedzējam tika uzrādīts minētās kvīts oriģināls. Tādējādi secināms, ka apelācijas sūdzības iesniedzējs ir pārdevis tieši Baltkrievijas uzņēmuma „Belinvent I K” ražoto kārtidžu BIK Q2612A.

Lietas izskatīšanas gaitā, apskatot kontrfakto (viltoto) eksemplāru, tika arī uzrādīts, ka uz paša kārtidža ir uzraksts „BIK LaserJet Toner Cartridge Q 2612A”, kas liecina, ka prasītāja preču zīme „LaserJet” savienojumā ar apzīmējumu „BIK” tiek lietota arī uz paša kārtidža. Apelācijas sūdzības iesniedzēja iesniedza lietā rēķinus, no kuriem redzams, ka tā kārtidžus BIK Q2612A iepirkusi no SIA „LV-Invent”, un atbildētāja arī nenoliedz, ka ir šos kārtidžus komercdarbībā realizējusi.

Attiecībā par apelācijas sūdzības argumentu par nepieciešamību vērtēt SIA „LV-invent” un /personas G/ rīcību, prasītājs, ievērojot Eiropas Parlamenta un Padomes 2004.gada 29.aprīļa direktīvas 2004/48/EK par intelektuālā īpašuma tiesību piemērošanu preambulas 23.punktā un likuma „Par preču zīmēm un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm” 28.panta pirmajā daļā norādīto, paskaidroja, ka šajā lietā tiesai nebija jāvērtē citu personu darbība ar kontrfaktajām (viltotajām) precēm, jo šīs personas nav lietas dalībnieki. Tā kā konkrētajā gadījumā komercdarbību ar strīdus precēm, gūstot peļņu un labumu no realizācijas, veica atbildētāja, tad atbildība par preču zīmes nelikumīgu izmantošanu gulstas tieši uz viņu.

Prasītājs uzskatīja, ka tāpat kritiski vērtējams apelācijas sūdzības arguments par „rebrandingu”. Atbildētāja nav printeru kārtidžu ražotāja. Turklāt SIA „LV-invent” atbildētājai pārdotie, Baltkrievijā ražotie BIK LaserJet Q2612A printeru kārtidži bija jauni kārtidži, kuri, ja tie tiktu iepakoti SIA „RF Serviss” zaļajās kastēs, varētu tikt uzskatīti par uzpildītiem kārtidžiem, tādā veidā maldinot patērētājus arī par to veidu, vērtību un kvalitāti.

Pie tam, BIK LaserJet Q2612A tika ražotas Baltkrievijā, bet uz SIA „RF Serviss” zaļajiem iepakojumiem ir rakstīts „ražots Eiropas Savienībā (Made in E.U.)”. Ja apelācijas

sūdzības iesniedzējai ir jāslēpj ziņas par produkciju, kuru tā realizē, tas arī norāda uz apelācijas sūdzības iesniedzējas negodprātīgo komercpraksi.

Prasītājs uzskatīja, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja manipulē arī ar starptautiski lietotiem terminiem, par kuriem viņai nav patiesas izpratnes, jo „rebranding” attiecas uz pārmarķēšanu ar citu preču zīmi, bet „repackaging” attiecas uz kādas preces pārpakojšanu citā iepakojumā. Abi šie termini tiek lietoti speciālajā tiesiskajā literatūrā, un ar tiem apzīmē tirdzniecības uzņēmumu darbību, kas iepakojumā izplata legāli iegādātu citu uzņēmumu – ražotāju produkciju. Tomēr šajā gadījumā runa ir par viltotu produkciju, kurai nav legālas izcelsmes, un uz tās tiek lietota maldinošā veidā citai personai piederoša preču zīme, kā arī preces iepakojums atdarina citas personas lietotu iepakojuma grafisko (vizuālo) atveidojumu.

Prasītājs vērsa uzmanību, ka atbildētājas arguments par to, ka kārtidžs BIK Q2612A pārdots kontrolpirkuma laikā apelācijas sūdzības iesniedzēja zaļajās kastēs, pirmo reizi pausts tikai pirmās instances tiesā atbildētājas iesniegtajos 2010.gada 13.janvāra paskaidrojumos. Pirms šo paskaidrojumu iesniegšanas un pārstāvja iecelšanas šajā lietā atbildētāja iesniedza prasītāja pārstāvim 2009.gada 17.decembra iesniegumu, kurā norādīja, ka firma SIA „RF serviss” pilnībā piekrīt izvirzītajām pretenzijām, un atzina to, ka šāda reģistrētas preču zīmes izmantošana ir nelikumīga. Saprotot to, ka izlīgums šajā lietā nav panākams un ka prasītājs negrasās atsaukt prasību, apelācijas sūdzības iesniedzēja mainīja uzskatu par to, kādā iepakojumā tas ir pārdevis šo kārtidžu, norādot, ka tas nav pārdots ražotāja iepakojumā, bet gan citā pārpakotā iepakojumā.

Turklāt ņemams vērā, ka prasītājs nevarēja šo precī Baltkrievijas uzņēmuma ražotajā iepakojumā iegādāties nekur citur kā vienīgi apelācijas sūdzības iesniedzējas tirdzniecības vietā. Trešās personas, kas savās interneta mājas lapās arī reklamēja šo precī, norādīja, ka to ir vienīgi iespējams iegādāties, pasūtot to SIA „RF Serviss” tirdzniecības vietā Lienes ielā 18-39/42, Rīgā. Prasītāja uzdevumā veicot kontrolpirkumu apelācijas sūdzības iesniedzējas tirdzniecības vietā, tika pārdots BIK Q2612A printera kārtidžs tieši tādā iepakojumā, kādā tas ir prasītāja rīcībā.

Atbildētāja, apzinādamies, ka BIK kārtidži ir ar zemu kvalitāti, tomēr tos visus realizēja ar prasītājas reģistrēto preču zīmi „LASERJET”, tādējādi nodarot kaitējumu preču zīmes īpašnieka interesēm un zīmes reputācijai. Līdz ar to apelācijas sūdzības iesniedzēja ir atbildīga par prasītāja komerciesību izmantošanu (preču zīmes „LASERJET” nelikumīga izmantošana, kārtidžu BIK LaserJet Q2612A realizācija iepakojumā, kas atdarina un ir sajaukami līdzīgs (patērētāju maldinošs) ar prasītāja ražotajiem un Latvijā realizētajiem HP kārtidžu iepakojumiem, ar prasītāja printeriem savietojamu zemas kvalitātes viltotu preču

realizācija mazumtirdzniecībā), jo ir guvis peļņu no šādu preču realizācijas, iedzīvojoties uz citas personas agrākām komercietībām.

Apelācijas instances tiesas sēdē prasītāja ASV uzņēmuma „Hewlett-Packard Development Company, L.P.” pilnvarotais pārstāvis /persona I/ apelācijas sūdzību neatzina un prasību daļā, kādā to apmierināja pirmās instances tiesa, uzturēja uz prasībā un rakstveida paskaidrojumos norādītajiem motīviem.

Atbildētājas SIA „RF serviss” pilnvarotais pārstāvis /persona J/ tiesas sēdē apelācijas sūdzību uzturēja un prasību neatzina uz pirmās instances tiesai sniegto rakstveida paskaidrojumu un apelācijas sūdzībā izklāstīto motīvu pamata, papildus norādot, ka pirmās instances tiesas spriedumu pārsūdz tikai tādā apmērā, kādā tiesa prasību apmierinājusi.

Augstākās tiesas Civillietu tiesu palāta, izvērtējusi pušu pārstāvju paskaidrojumus tiesas sēdē un lietas materiālus, uzskata, ka prasība (sprieduma pārsūdzētajā daļā) kā daļēji pamatota un pierādīta ir apmierināma daļēji un ka attiecīgi SIA „RF serviss” apelācijas sūdzība ir daļēji pamatota.

Civillietu tiesu palāta atzīst, ka pirmās instances tiesa ir pareizi un vispusīgi novērtējusi apstākļus un pierādījumus lietā un taisījusi pamatotu spriedumu, izņemot daļā par kaitējuma atlīdzības piedziņu. Civillietu tiesu palātas ieskatā apgabaltiesas spriedumā ietvertais pamatojums, izņemot daļā par kaitējuma atlīdzības piedziņu, ir pareizs un pietiekams. Līdz ar to Augstākās tiesas Civillietu tiesu palāta pievienojas Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2010.gada 17.augusta sprieduma motivācijai (izņemot daļā par kaitējuma atlīdzības piedziņu), kā to atļauj Civilprocesa likuma 432.panta piektā daļa.

Civillietu tiesu palāta papildus apgabaltiesas motīviem precizē, ka, tā kā prasītājam pieder vārdiskā preču zīme „LASERJET” (l.l. 19-22), par kuru celta prasība, nevis grafiskā preču zīme, kurā būtu attēlots iepakojums, tad preču zīmes pārkāpumu veido tieši nevis maldinoši līdzīgs printeru kasetņu (kārtidžu) iepakojums, bet gan pašas prasītājam piederošās preču zīmes „LASERJET” nelikumīgs lietojums uz atbildētājas realizēto kasetņu iepakojuma. Vārds „LaserJet” ir identiski lietots gan uz prasītāja, gan atbildētājas kasetņu iepakojuma šo kasetņu marķēšanai (l.l. 23, 26, 27).

Kā pareizi norādīts apgabaltiesas spriedumā, saskaņā ar likuma „Par preču zīmēm un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm” 4.panta sestās daļas 1.punktu atbildētājam nav tiesību lietot komercdarbībā attiecībā uz printeru kasetnēm šo prasītājam piederošo preču zīmi „LASERJET”, un šī atbildētājas rīcība ir atzīstama par preču zīmes īpašnieka tiesību pārkāpumu, atbilstoši minētā likuma 27.panta pirmajai daļai.

Savukārt prasītāja un atbildētājas printeru kasetņu iepakojumu līdzībai, kuru apgabaltiesa pamatoti atzina par tādu, kas var maldināt patērētāju par preces izcelsmi, nozīme ir tajā, ka tas liecina par pārkāpuma raksturu – par tīšu un apzinātu pārkāpumu, jo iepakojums apgabaltiesas aprakstīto pazīmju dēļ acīmredzami veidots tā, lai tas atdarinātu prasītāja produkcijas iepakojumu un liktu patērētājam domāt, ka tas iegādājas oriģinālo prasītāja produkciju (l.l. 23, 26, 27).

Apelācijas sūdzība pēc būtības ir balstīta uz pamatargumentu, ka nav pierādīts kasetnes tādā (zilajā) iepakojumā, kā apgalvo prasītājs, pārdošanas fakts, jo šāda iepakojuma neesot bijis. Tiesa esot balstījies tikai uz prasītāja apgalvojumiem un iesniegtajiem pierādījumiem, bet neesot vērtējusi atbildētājas iebildumus un iesniegtos pierādījumus.

Par šo argumentu Civillietu tiesu palāta norāda, ka piekrit pirmās instances tiesas pierādījumu vērtējumam, jo pārkāpums ir pierādīts ar kvīti Nr. 037015 par to, ka prasītājs iegādājies no SIA „RF Serviss” kārtidžu „Q2612A” par 22 latiem (l.l. 25). L.l. 26, 27 ir redzams šo kasetņu iepakojums. Turklāt no iesniegtajiem rēķiniem redzams, ka atbildētāja no SIA „LV-invent” iepirkusi kārtidžus „BIK Q2612A”. Savukārt atbildētājas apgalvojums, ka no SIA „LV-invent” iepirktie kārtidži būtu pārpakoti kāda cita veida iepakojumā, nav pierādīti ne ar vienu pierādījumu lietā. Lietas materiālos neatrodas rakstveida pierādījumi un lietai nav pievienoti lietiskie pierādījumi, no kuriem būtu redzams kaut vai tas, ka šāds cita veida iepakojums vispār pastāvējis.

Turklāt to, ka šis „pārpakošanas” arguments ir vērtējams kā atbildētājas izdomājums nolūkā izvairīties no atbildības tiesā, apliecina atbildētājas pašas 2009.gada 17.decembra pirmstiesas iesniegums prasītāja pārstāvim, kurā atbildētāja atzina pārkāpumu (Baltkrievijā ražoto „BIK” kasetņu izplatīšanu) (l.l. 137).

Līdz ar to nav pamatoti apelācijas sūdzībā izteiktie apgalvojumi ne par to, ka SIA „RF serviss” neesot nekāda sakara ar kasetņu „BiK” LaserJet tirdzniecību, ne par to, ka SIA „RF serviss” nebūtu pārdevusi kasetni prasītāja preču zīmes tiesības pārkāpjošajā iepakojumā.

Uz apelācijas sūdzības argumentu, ka apgabaltiesa neesot vērtējusi informāciju un pierādījumus par SIA „LV-invent” un tās īpašnieku /personu G/ (kasetņu „BiK” ar uzrakstu LaserJet ražotāju), Civillietu tiesu palāta norāda, ka pirmās instances tiesai ne tikai nebija pienākuma to darīt, bet pat nebija tiesību to darīt, jo prasība lietā ir celta tikai pret SIA „RF serviss” par tās rīcību, proti, par SIA „RF serviss” izdarītu preču zīmes pārkāpumu: ar prasītāja preču zīmi nelikumīgi marķētas preces pārdošanu. Apstākļi, ka prasītāja tiesības varētu būt pārkāpušas arī citas personas, nemaina atbildētājas pārkāpuma faktu. Ar šo

pārkāpumu SIA „RF serviss” neatkarīgi no citām personām jāatbild saskaņā ar likuma „Par preču zīmēm un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm” 28.panta pirmo daļu, kas nosaka, ka atbildība par preču zīmes nelikumīgu izmantošanu iestājas, ja atbilstoši šā likuma 27.panta noteikumiem ir pierādīts preču zīmes pārkāpuma fakts.

Pamatoti konstatējot šo pārkāpumu, pirmās instances tiesa arī pamatoti piemēroja galīgo pienākumrīkojumu (aizliedza SIA „RF serviss” komercdarbībā izmantot preču zīmi „LASERJET” (CTM Nr.002137545) bez ASV uzņēmuma „Hewlett-Packard Development Company, L.P.” atļaujas) un pārkāpuma preču iznīcināšanu. Šādus tiesiskās aizsardzības līdzekļus paredz Civilprocesa likuma 250.¹⁷panta pirmās daļas 1.punkts un otrās daļas 2.punkts.

Taču Civillietu tiesu palāta uzskata, ka apgabaltiesas spriedums nav pamatots daļā par 308,66 latu kaitējuma atlīdzības piedziņu. Šīs atlīdzības sakarā prasītājs ir cēlis pretrunīgu un pat savstarpēji izslēdzošu prasību: no vienas puses, šī summa prasīta kā zaudējumi uz Civillikuma 1635., 1779.pantu pamata, bet, no otras puses, tā prasīta kā atbildētāja negodīgi gūtā peļņa – vispārējs atprasījums netaisnas iedzīvošanās dēļ uz Civillikuma 2391.panta pamata.

Nemot vērā šīs pretrunas prasībā, apelācijas instances tiesas sēdē prasītājam tika lūgts precizēt, kāds ir mantiskā prasījuma priekšmets un pamats: zaudējumi sakarā ar prasītāja mantas samazinājumu, vai netaisni iedzīvotā summa sakarā ar atbildētāja negodīgi gūto peļņu. Prasītāja pārstāvis tiesas sēdē precizēja, ka prasība ir celta un 308,66 latu kaitējuma atlīdzība tiek prasīta kā atbildētāja negodīgi gūtā peļņa uz Civillikuma 2391.panta pamata (l.l. 191).

Civillietu tiesu palāta atzīst, ka minētais izriet arī no prasības summas pamatojuma, jo prasībā tiek prasīti atbildētāja ieņēmumi (bez pievienotās vērtības nodokļa). Savukārt tas, ka prasītājam pašam būtu kāds viņa mantas samazinājums (tas ir, zaudējums), prasībā nav ne minēts, ne pierādīts.

Civillietu tiesu palāta uzskata, ka prasītājam nav tiesību uz vispārējo atprasījumu netaisnās iedzīvošanās dēļ – atbildētāja negodīgi gūto peļņu – uz Civillikuma 2391.panta pamata. Civillikuma 2391.pantā regulētais vispārējais atprasījums netaisnas iedzīvošanās dēļ piemērojams tikai tad, kad prasītājam nav cita konkrētajam pārkāpumam paredzēta (speciālā) tiesiskās aizsardzības līdzekļa. Taču preču zīmju pārkāpumu gadījumiem likums ir noteicis citus tiesiskās aizsardzības līdzekļus, tostarp monetāros tiesiskās aizsardzības līdzekļus. Turklāt Civilprocesa likuma 250.¹⁷pantā noteikto speciālo līdzekļu uzskaitījums ir izsmeļošs.

Proti, Civilprocesa likuma 250.¹⁷panta pirmās daļas 4.punkts nosaka, ka, ja pārkāpuma fakts ir pierādīts, tiesa spriedumā var noteikt atlīdzināt likumā noteiktajā kārtībā sakarā ar intelektuālā īpašuma tiesību objekta prettiesisku izmantošanu nodarītos zaudējumus un morālo kaitējumu. Pēc būtības identisku normu paredz likuma „Par preču zīmēm un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm” 28.¹panta pirmā daļa, nosakot, ka, ja personas vainas dēļ notikusi preču zīmes nelikumīga izmantošana, šā likuma 28.panta otrajā daļā minētie tiesību subjekti ir tiesīgi prasīt radītā zaudējuma un morālā kaitējuma atlīdzību. Savukārt likuma „Par preču zīmēm un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm” 28.¹panta otrā un trešā daļa precīzē zaudējumu atlīdzības un morālā kaitējuma apmēra noteikšanas kārtību, panta otrajā daļā nosakot, ka zaudējumu atlīdzības un morālā kaitējuma apmērs nosakāms saskaņā ar Civillikumu. Saskaņā ar Civillikumu (1771. un 1772.pantu) atlīdzināms zaudējums var būt tikai cietušā paša tagadējās mantas samazinājums.

Kā jau minēts, prasītājs savas mantas samazinājumu nav ne norādījis, ne pierādījis.

Lai gan likuma „Par preču zīmēm un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm” 28.¹panta otrā daļa nosaka, ka, nosakot zaudējumu apmēru, var ņemt vērā arī tās personas negodīgi gūto peļņu, kura prettiesiski izmantojusi preču zīmi, šī norma jebkurā gadījumā attiecas tikai uz prasītāja zaudējumu aprēķināšanu Civillikuma Saistību tiesību daļas Astotās nodaļas kārtībā, nevis uz atbildētāja netaisni iedzīvotās summas prasījumu Civillikuma 2391.panta kārtībā.

Reizēm atbildētāja gūtajai peļņai var būt nozīme, lai aprēķinātu prasītāja iespējamus zaudējumus (negūto jeb atrauto peļņu), tomēr jāuzsver, ka atbildētāja gūtā peļņa automātiski nav prasītāja negūtā peļņa jeb zaudējumi. Prasītāja zaudējumus var novērtēt pēc atbildētāja peļņas vienīgi tad, ja viņu abu paredzamā peļņa ir tāda pati tajā pašā tirgū, turklāt – esot tādiem pašiem apstākļiem. Šādā aspektā prasība nav celta. Turklāt prasītājs var būt cietis zaudējumus (zaudējis peļņu) ne tikai atbildētāja prettiesiskās rīcības dēļ, bet arī daudzu citu apstākļu dēļ.

Vairākas citās valstīs atbildētāja negodīgi gūtās peļņas piespriešana pastāv kā atsevišķs tiesiskās aizsardzības līdzeklis, tomēr Latvijas normatīvie akti šādu līdzekli šobrīd neparedz. Šādam atbildētāja negodīgi gūtās peļņas līdzeklim nav vis kompensācijas, bet gan restitūcijas funkcija: tā mērķis ir liegt pārkāpējam negodīgi gūto labumu, nevis kompensēt prasītāja mantas samazinājumu.

Līdz ar to Civillietu tiesu palāta uzskata, ka atbildētājam nav tiesību uz atbildētāja ienākumu (308,66 latu) piedziņu uz Civillikuma 2391.panta pamata.

Pirmās instances tiesa, nenoskaidrojot un pietiekami neizvērtējot prasības priekšmetu, pamatu un tiesību normas, ar kurām pamatota prasība, ir nonākusi pie nepareiza secinājuma,

ka atbildētāja ieņēmumi (308,66 lati) ir piedzenami kā zaudējumi. Civillietu tiesu palāta atzīst, ka prasība šajā daļā ir noraidāma.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus, un, atbilstoši Civilprocesa likuma 44.panta otrajai daļai, ja prasītāja prasījums ir apmierināts pilnīgi vai daļēji, ar lietas vešanu saistītos izdevumus piespriež no atbildētāja par labu prasītājam.

Tā kā prasība apmierināma daļā par nemantisko prasījumu (galīgo pienākumrīkojumu – aizliegumu izmantot preču zīmi), atbildētājas samaksātie tiesāšanās izdevumi (valsts nodeva par apelācijas sūdzību) šajā daļā nav atlīdzināmi, bet prasītājam ir atlīdzināma samaksātā valsts nodeva par šo prasījumu 50 latu apmērā (l.l. 4), 50 latu valsts nodeva par apmierināto pagaidu līdzekļu piemērošanas pieteikumu (l.l. 5) un ar tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu saistītie izdevumi (ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi) 3,30 latu apmērā (l.l. 12).

Par mantisko 308,66 latu kaitējuma atlīdzības piedziņas prasījumu saskaņā ar Civilprocesa likuma 34.panta pirmās daļas 1.b)punktu (redakcijā, kas bija spēkā prasības celšanas laikā) valsts nodeva bija jāmaksā 15 procenti no prasības summas, bet ne mazāk par 50 latiem. Tā kā 15 procenti no 308,66 latiem ir 46,30 lati, tad valsts nodeva par šo prasījumu ir 50 latu, bet valsts nodeva par apelācijas sūdzību šī prasījuma daļā saskaņā ar Civilprocesa likuma 34.panta ceturto daļu (redakcijā, kas bija spēkā apelācijas sūdzības iesniegšanas laikā) ir 50 procenti jeb 25 lati. Tā kā prasība šajā daļā ir noraidāma un apelācijas sūdzība attiecīgi šajā daļā ir pamatota, tad tai atbilstošā valsts nodeva 25 latu apmērā ir piedzenama no prasītāja atbildētājas labā.

Prasītājs arī lūdzis piedzīt izdevumus, kas saistīti ar pārstāvja /personas I/ sniegto juridisko palīdzību – 1065 eiro jeb 748,49 latus. Šo izdevumu rašanos apstiprina l.l. 149-155 esošie rēķini un maksājumu uzdevumi. No publiski pieejamā Latvijas Republikas Patentu valdes patentpilnvaroto saraksta (<http://www.lrpv.lv/index.php?lang=LV&id=69>) redzams, ka /personai I/ ir pilnvarotā statuss preču zīmju lietās. Civillietu tiesu palātas ieskatā patentpilnvaroto būtība, viņu eksaminācija, atbildība un klientam sniegtā specifiskā profesionālā palīdzība ļauj pielīdzināt patentpilnvaroto personu sarakstā ietverto personu statusu rūpnieciskā īpašuma lietās zvērinātu advokātu statusam – attiecībā uz sniegtās juridiskās palīdzības apmaksu. Jo īpaši, ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/48/EK (2004.gada 29.aprīlis) par intelektuālā īpašuma tiesību piemērošanu 14.pantu, kas nosaka, ka dalībvalstis paredz, ka pieņemamus un samērīgus tiesu izdevumus un

citas izmaksas, kas radušās lietā uzvarējušajai pusei, parasti sedz zaudējusī puse, ja vien tas nav pretrunā ar taisnīguma principiem.

Līdz ar to prasītājam ir tiesības uz to izdevumu atlīdzināšanu taisnīgā un saprātīgā apmērā, kas saistīti ar preču zīmju pilnvarotā sniegto juridisko palīdzību.

Civillietu tiesu palāta atzīst šos prasītājam radušos izdevumus 748,49 latu apmērā par samērīgiem ar lietas raksturu, apjomu un pārstāvja ieguldīto darbu. Ņemot vērā to, ka pēc būtības spriedums ir taisīts prasītāja labā, jo atbildētājas izdarīts pārkāpums ir konstatēts un par to noteikti tiesiskās aizsardzības līdzekļi, tad šie izdevumi prasītājam ir atlīdzināmi pilnā apmērā.

Tāpat no atbildētājas valsts labā piedzenami atlikušie ar tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu un izsniegšanu saistītie izdevumi (ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi), atbilstoši Civilprocesa likuma 42.panta pirmajai daļai, 39.panta pirmās daļas 5.punktam un valsts akciju sabiedrības „Latvijas Pasts” tarifiem.

Šajā lietā ar tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu un izsniegšanu saistītie izdevumi pirmajā instancē ir bijuši 7,52 lati (l.l. 2, 162) un apelācijas instancē – 1,96 lati (l.l. 186), kopā – 9,48 lati, no kuriem prasītājs bija apmaksājis 3,30 latus (l.l. 12). Līdz ar to atlikusī neapmaksātā daļa – 6,18 lati – ir piedzenama no atbildētājas valsts labā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.¹pantu sprieduma daļā par tiesāšanās izdevumu piedziņu labprātīgas izpildes termiņš nosakāms 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas. Šajā termiņā valsts labā piedzenamo tiesas izdevumu samaksu apliecinošs dokuments iesniedzams Augstākajā tiesā.

Savukārt daļā par pārkāpuma preču iznīcināšanu labprātīgas izpildes termiņš nosakāms viens mēnesis no sprieduma spēkā stāšanās dienas, atbilstoši Civilprocesa likuma 197.panta pirmajai daļai.

Ņemot vērā minēto un pamatojoties uz Civilprocesa likuma 187.panta otro daļu, 193.pantu, 194.pantu, 430.pantu, 432.pantu, Augstākās tiesas Civillietu tiesu palāta

n o s p r i e d a :

Apmierināt daļēji ASV uzņēmuma „Hewlett-Packard Development Company, L.P.” prasībā pret sabiedrību ar ierobežotu atbildību „RF serviss” par preču zīmes nelikumīgas izmantošanas un negodīgas konkurences pārtraukšanu.

Aizliegt sabiedrībai ar ierobežotu atbildību „RF serviss” (reģistrācijas Nr. 40103171074) komercdarbībā izmantot preču zīmi „LASERJET” (CTM Nr. 002137545) bez ASV uzņēmuma „Hewlett-Packard Development Company, L.P.” atļaujas.

Uzlikt pienākumu sabiedrībai ar ierobežotu atbildību „RF serviss” (reģistrācijas Nr. 40103171074) iznīcināt visu preci, uz kuras lietota preču zīme „LASERJET” (CTM Nr. 002137545), viena mēneša laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Noraidīt ASV uzņēmuma „Hewlett-Packard Development Company, L.P.” prasību pārējā daļā – par kaitējuma atlīdzības piedziņu Ls 308,66 (trīs simti astoņu latu un 66 santīmu) apmērā.

Piedzīt no sabiedrības ar ierobežotu atbildību „RF serviss” (reģistrācijas Nr.: 40103171074, adrese: Lienes iela 18-39/42, LV1009, Rīga, Latvija) ASV uzņēmuma „Hewlett-Packard Development Company, L.P.” (reģistrācijas Nr.: 157654, adrese: 11445 Compaq Center Drive West, 77070, Houston, Amerikas Savienotās Valstis) labā tiesāšanās izdevumus: valsts nodevu Ls 100 (viens simts latus), ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus Ls 3,30 (trīs latus un 30 santīmus) un ar lietas vešanu saistītos izdevumus Ls 748,49 (septiņi simti četrdesmit astoņus latus un 49 santīmus), kopā – Ls 851,79 (astoņi simti piecdesmit vienu latu un 79 santīmus).

Piedzīt no ASV uzņēmuma „Hewlett-Packard Development Company, L.P.” (reģistrācijas Nr.: 157654, adrese: 11445 Compaq Center Drive West, 77070, Houston, Amerikas Savienotās Valstis) sabiedrības ar ierobežotu atbildību „RF serviss” (reģistrācijas Nr.: 40103171074, adrese: Lienes iela 18-39/42, LV-1009, Rīga, Latvija) labā valsts nodevu par apelācijas sūdzību Ls 25 (divdesmit piecus latus).

Piedzīt no sabiedrības ar ierobežotu atbildību „RF serviss” (reģistrācijas Nr. 40103171074) valsts labā ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus Ls 6,18 (sešus latus un 18 santīmus).

Sprieduma labprātīgas izpildes termiņu noteikt 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas. Šajā termiņā valsts labā piedzenamo tiesas izdevumu samaksu apliecinošs dokuments iesniedzams Augstākajā tiesā.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā 30 dienu laikā Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamentam, kasācijas sūdzību iesniedzot Augstākās tiesas Civillietu tiesu palātā un iemaksājot drošības naudu Ls 200 (divi simti latu) apmērā.

Pilna sprieduma sastādīšanas datums ir 2013.gada 12.februāris.

Tiesas sēdes priekšsēdētājs tiesnesis

G.Aigars

Tiesnese-referente

Z.Pētersone

Tiesnese

S.Krūmiņa